

Arrest

**nr. 99 131 van 18 maart 2013
in de zaak RvV X / IV**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 20 december 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 5 december 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 30 januari 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 maart 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat A. PIROTTE verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché K. GOOSSENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker die volgens zijn verklaringen België binnenkwam op 5 januari 2011, verklaart er zich op 3 juli 2012 een tweede maal vluchteling.

1.2. Op 5 december 2012 werd een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen die per aangetekend schrijven op dezelfde dag naar verzoeker werd gestuurd.

Dit is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaarde de Afghaanse nationaliteit te bezitten. Op 5 januari 2011 bent u in België aangekomen. Op 6 januari 2011 diende u een eerste asielaanvraag in en op 31 januari 2012 nam het Commissariaat-generaal een beslissing van weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd bevestigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in het arrest 81.360 van 15 mei 2012.

Op 3 juli 2012 diende u een tweede asielaanvraag in.

U bent niet teruggekeerd naar Afghanistan en verwijst in het kader van deze asielaanvraag naar uw problemen, zoals uiteengezet in de eerste asielaanvraag. Ter ondersteuning van deze asielaanvraag legt u volgende documenten voor: een brief waaruit blijkt dat u klacht indiende tegen de taliban, een brief ondertekend door uw dorpsgenoten aan de politie, twee medische attesten en een dankbrief van uw school.

B. Motivering

Allereerst dient te worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal reeds op 31 januari 2012 een weigeringsbeslissing nam, omwille van de ongeloofwaardigheid van uw asielmotieven. Deze beslissing werd bevestigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Ondanks het feit dat geen geloof kon worden gehecht aan uw verklaringen omtrent uw persoonlijke problemen vroeg u een tweede maal asiel aan, omwille van dezelfde redenen (CGVS, p. 2). Ter ondersteuning van deze asielaanvraag legde u een aantal documenten voor: een medisch rapport van het Takhar Provincial Hospital, een medisch rapport van de Centrale Zorgkliniek Warsja, een brief aan de politie (met nummer 4254792) en een brief aan de politie met nummer 549/403 en een dankbrief van de directeur van uw school.

De door u voorgelegde documenten kunnen evenwel de geloofwaardigheid van uw verklaringen niet herstellen. Om enige bewijskracht te hebben, dienen de door u voorgelegde documenten te worden ondersteund door consistente en geloofwaardige verklaringen, hetgeen in casu echter niet het geval is. Daarenboven dient nogmaals te worden opgemerkt dat Afghaanse documenten een uiterst relatieve bewijswaarde hebben.

Daarenboven dienen enige bedenkingen te worden geplaatst bij deze documenten. Zo stelde u aanvankelijk voor het CGVS dat u enkel werd verzorgd in de kliniek van Warsaj in Khan Aga (CGVS dd. 22 september 2011, p. 22 en CGVS 20 januari 2012, p. 10) en maakte u in het geheel geen melding van een transfert van dit ziekenhuis naar Takhar Provincial Hospital. Het is dan ook opmerkelijk dat u thans een medisch attest van Takhar Provincial Hospital voorlegt (document 5 in de groene map).

De brief van de directie van uw school scheidt bovendien een zeer gesolliciteerde indruk, aangezien er zo uitdrukkelijk wordt vermeld dat u zich tegen de taliban zou hebben uitgesproken.

Verder roept het verwondering op dat uw oom de originele versie van een intern document werd meegegeven (document 1 in de groene map) en dat u eveneens beschikt over een originele brief die eigenlijk aan de politie is gericht (document 5 in de groene map).

Het is overigens opmerkelijk dat u tot op heden nog steeds de enige zou zijn die problemen zou hebben gekend omwille van uw aanwezigheid op deze ceremonie en dat voor zover u weet niemand anders werd bedreigd door de taliban (CGVS, p. 5).

In het licht van voorgaande vaststellingen kan u de status van vluchteling niet worden toegekend.

Naast de toekenning van een beschermingsstatus aan Afghanen met een risicoprofiel kan een Afghaanse asielzoeker door het CGVS ook een beschermingsstatus krijgen ten gevolge van de algemene situatie in zijn regio van herkomst. Asielzoekers uit een groot aantal gebieden in Afghanistan wordt de status van subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2 c van de Vreemdelingenwet toegekend omwille van de algemene veiligheidssituatie in hun regio van herkomst.

Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Afghanistan dient in uw geval de veiligheidssituatie in de provincie Takhar, meer bepaald in het district Warsaj, te worden beoordeeld.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie wordt er ook rekening gehouden met het rapport "UNHCR Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Afghanistan" van 17 december 2010. De graad van conflict-gerelateerd geweld en de eraan verbonden risico's voor Afghaanse burgers werd door het UNHCR onderzocht aan de hand van verschillende cumulatieve indicatoren. Het UNHCR beoordeelt de veiligheidssituatie in het licht van volgende indicatoren: (i) de verslechterde veiligheidssituatie in bepaalde delen van Afghanistan; (ii) de toename van het aantal burgerslachtoffers; en (iii) de belangrijke bevolkingsverplaatsingen. Rekening houdend met die indicatoren besluit het UNHCR dat de situatie in de provincies Helmand, Kandahar, Kunar en delen van Ghazni en Khost gekenmerkt wordt als een situatie van veralgemeend geweld. Volgens het UNHCR hebben Afghaanse asielzoekers uit bovenvermelde regio's mogelijks nood aan internationale bescherming. Bijkomend en rekening houdend met het volatiele karakter van het gewapend conflict, adviseert het UNHCR dat de asielaanvragen van Afghanen die claimen andere

regio's te ontluchten omwille van het veralgemeend geweld, nauwgezet onderzocht zouden worden in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken asielzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over diens vroegere verblijfplaats. Verder wijst het UNHCR erop dat andere provincies als Uruzgan, Zabul, Paktika, Nangarhar, Badghis, Paktya, Wardak en Kunduz ook geconfronteerd worden met fluctuerende veiligheidsincidenten. Het UNHCR heeft in deze richtlijnen niet geadviseerd om voortgaande op een analyse van de veiligheidssituatie aan Afghanen afkomstig van de provincie Takhar een complementaire vorm van bescherming te bieden.

Uit een analyse van de veiligheidssituatie door CEDOCA (zie de aan het administratief dossier toegevoegde SRB "Veiligheidssituatie Afghanistan, Deel I : Beschrijving van het conflict" dd. 15 juni 2012) blijkt dat het totaal aantal veiligheidsincidenten en burgerslachtoffers sinds het begin van de winter in 2011 is gedaald en deze daling zich verder heeft doorgezet in 2012. De veiligheidssituatie is nog steeds verschillend naargelang de regio.

Uit een bijkomende regionale analyse van de veiligheidssituatie door CEDOCA (zie de aan het administratief dossier toegevoegde SRB "Veiligheidssituatie Afghanistan, Deel II : Regionale Analyse" dd. 11 juli 2012) blijkt dat het aantal incidenten in de provincie Takhar zeer laag is en er vrijwel geen burgerslachtoffers zijn.

U bracht zelf geen elementen aan die een ander licht werpen op bovenvermelde evaluatie van de veiligheidssituatie in Takhar, vanwaar u verklaart afkomstig te zijn.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien bovenvermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de provincie Takhar actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in uw regio aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. "

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert een schending aan van artikel 1 van het verdrag van Genève van 28 juli 1951, van de artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 52 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Verzoeker betoogt dat het niet kan dat het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen nu ineens bewijskrachtige documenten van tafel veegt omdat ze origineel zijn, zonder verdere motivering. Hij benadrukt dat deze documenten wel degelijk zijn asielrelaas kracht bijzetten.

Hij stelt dat hij weinig argumenten kan aanbrengen dan alleen maar aan de Raad te vragen om samen met hem de beslissing te lezen en paragrafen te lezen waarin op nietszeggende wijze zijn bewijskrachtige documenten ter zijde worden geschoven zonder een inhoudelijk argumenten.

2.2. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is niet bevoegd om naar aanleiding van de beoordeling van een tweede asielaanvraag, de beslissing met betrekking tot de eerste asielaanvraag nogmaals te beoordelen in beroep. De Raad heeft immers niet de bevoegdheid om opnieuw uitspraak te doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere asielaanvragen werden beoordeeld en die, gelet op het feit dat de desbetreffende beslissingen niet binnen de wettelijk bepaalde termijn werden aangevochten of een beroep ertegen werd verworpen, als vaststaand moeten worden beschouwd, behoudens wanneer een bewijselement wordt voorgelegd dat van aard is om op zekere wijze aan te tonen dat die eerdere beslissingen anders zouden zijn geweest indien het bewijselement waarvan sprake ten tijde van die eerdere beoordelingen zou hebben voorgelegen. De eerste asielaanvraag van verzoeker werd op 31 januari 2012 afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. De Raad heeft in zijn arrest van 15 mei 2012 de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen bevestigd. Het arrest dat bekleed is met het gezag van gewijsde besluit dat aan de feiten die aan de basis van verzoekers asielrelaas liggen geen geloof kan worden gehecht.

De bevoegdheid van de Raad is in dit geval beperkt tot de beoordeling van de in de tweede asielaanvraag aangehaalde nieuwe elementen én de mogelijke gevolgen hiervan bij een eventuele terugkeer naar het land van herkomst.

De nieuwe elementen aan de basis van verzoekers tweede asielaanvraag behelzen: een medisch rapport van het Takhar Provincial Hospital, een medisch rapport van de Centrale Zorgkliniek Warsja, een brief aan de politie (met nummer 4254792), een brief aan de politie met nummer 549/403 en een dankbrief van de directeur van verzoekers school.

Met betrekking tot het medisch attest van Takhar Provincial Hospital stelde de bestreden beslissing terecht vast dat verzoeker nooit eerder melding maakte van een doorverwijzing naar dit ziekenhuis en verklaarde uitsluitend verzorgd te zijn geweest in de kliniek van Warsaj in Khan Aga (gehoorverslag 22 september 2011, 22 en gehoorverslag 20 januari 2012, 10). De authenticiteit van dit medisch attest kan dan ook ernstig betwijfeld worden. De brief van de directie van verzoekers school geeft een gesolliciteerde indruk, aangezien er uitdrukkelijk wordt vermeld dat verzoeker zich tegen de taliban zou hebben uitgesproken. De brief kan dan ook niet beschouwd worden als een objectief bewijselement. Tenslotte is het niet aannemelijk dat aan verzoekers oom de originele versie van een intern document werd meegegeven (administratief dossier, stuk 13) en dat verzoeker eveneens beschikt over een originele brief die eigenlijk aan de politie is gericht (administratief dossier, stuk 13). Verzoeker geeft geen aannemelijke verklaring voor deze vaststelling uit de bestreden beslissing.

Ten overvloede blijkt uit informatie toegevoegd aan het administratief dossier dat aan Afghaanse documenten niet veel waarde kan worden gehecht. Corruptie bij het verkrijgen van documenten is in Afghanistan wijdverbreid. Zo zijn onder meer reis- en identiteitsdocumenten eenvoudig en tegen relatief lage prijzen te koop in Afghanistan en in de grensstreek met Pakistan. Veel valse Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden.

De Raad sluit zich derhalve aan bij het oordeel van de commissaris-generaal waar deze besloten heeft dat de documenten die verzoeker in het kader van zijn tweede asielaanvraag heeft neergelegd niet vermogen de ongeloofwaardigheid van het asielrelaas waartoe besloten was bij de eerste asielaanvraag, te herstellen.

De bestreden beslissing besluit eveneens, op grond van informatie toegevoegd aan het administratief dossier, dat er actueel voor burgers in de provincie Takhar geen reëel op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet is. Dit motief wordt niet weerlegd verzoeker zodat dit dan ook onverminderd overeind blijft en de Raad het tot het zijne maakt.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2), van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 juncto artikel 48/3 van de vreemdelingenwet noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien maart tweeduizend dertien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

A. VAN ISACKER